

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 29Nt/32/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314011188
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2015:2314011188.1

Uznesenie

Okresný súd Galanta, samosudkyňou Mgr. Kristínou Ferencziovou, v trestnej veci odsúdeného L. H., o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí dňa 29.04.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh odsúdeného L. H., B.. XX.XX.XXXX P. X., X. U., O. Č. P. P.W. O. P. Ú. Ž., na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Galanta, sp. zn. 3T 32/2014, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta, rozsudkom sp. zn. 3T/32/201 zo dňa 9.4.2014, právoplatným dňa 9.4.2014, odsúdil L. H. za zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 1 mesiac, stredný stupeň stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste:

- rozsudku Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T 90/2012, z 08.10.2012, právoplatného 08.10.2012 (za prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, za prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol mu uložený súhrnný trest povinnej práce vo výmere 150 hodín),

- rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T 25/2013, z 23.07.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 120/2013, z 26.11.2013 (za prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, stredný stupeň stráženia i trest zákazu pobytu na území Bratislavy v trvaní 2 rokov), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odsúdený L. H. doručil Okresnému súdu Galanta dňa 31.12.2014 návrh na povolenie obnovy konania. Uviedol, že poukazuje na ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku ako aj na § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR. Poukazuje na skutočnosť, že trestný čin, za ktorý bol odsúdený, sa stal na území Českej republiky a on bol vyšetrovaný, obžalovaný a odsúdený orgánmi činnými v trestnom konaní Slovenskej republiky. Keďže sa trestný čin stal na území Českej republiky, mal byť vyšetrovaný a obžalovaný podľa platných zákonov Českej republiky, čím mu bolo odopreté jeho právo na spravodlivý proces. Má za to, že je to pádny dôvod na povolenie obnovy konania s poukazom na ustanovenie § 41b ods. 1 z.č. 38/1993 Z.z. a § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý upravuje materiálové podmienky obnovy konania, pričom strata účinnosti vyššie citovaného ustanovenia (jeho časti), sa považuje za skutočnosť skôr neznámu v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku preto navrhuje, aby súd povolil obnovu konania a zrušil výrok o treste Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/32/2014 z 9.4.2014.

Súd na základe návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, určil termín verejného zasadnutia na 29.04.2014. Na verejnom zasadnutí odsúdený uviedol, že zotrváva na svojom návrhu a doplnil, že ešte v roku 2012 mu bol zrušený trvalý pobyt na Slovensku, čo malo byť dva týždne pred tým, ako ho vzali

do väzby v inej trestnej veci, kde trest bol zrušený práve v konaní, o ktorého obnovu žiada. V Českej republike má dlhodobý pobyt a poukazuje na príslušnosť súdu.

Prokurátor uviedol, že predmetná trestná vec bola českými orgánmi odovzdaná Slovenskej republike, kde sa potom postupovalo aj v zmysle § 17 ods. 3 Trestného poriadku o miestnej príslušnosti. Vychádzalo sa pritom z miesta pobytu, resp. trvalého bydliska obvineného v čase, kedy k odovzdaniu prišlo, čo bolo v roku 2011.

Samosudkyňa prečítaním oboznámila podstatný obsah trestného spisu Okresného súdu Galanta, sp. zn. 3T/ 32/2014.

Podľa § 41b ods. 1 zák.č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy a ten nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatľa.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu (§ 394 ods. 1 a 2) neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa nemohli brať do úvahy. Súčasne tieto nové skutočnosti sú také závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia.

Podmienkou pre „pozitívne uplatnenie“ § 394 ods. 1 Trestného poriadku, teda pre rozhodnutie o povolení obnovy konania je, že nové skutočnosti, resp. dôkazy neznáme v čase rozhodovania o vine a treste, by viedli k inému rozhodnutiu o vine, resp. pôvodne uložený trest by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatľa.

Odsúdený L. H. poukázal na skutočnosť, že podľa jeho názoru mal byť vyšetrovaný a obžalovaný orgánmi činnými v trestnom konaní v Českej republike, pretože trestný čin spáchal v Českej republike. Z tohto dôvodu mu preto bolo odňaté právo na spravodlivý proces.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/32/2014 vyplynulo, že odsúdený L. H. bol Okresným súdom Galanta, rozsudkom sp. zn. 3T/32/2014 z 9.4.2014, odsúdený za zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustil v čase do 27.11.2010 na území Českej republiky. Na základe žiadosti o prevzatie trestného oznámenia na L. H., občana Slovenskej republiky, prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta prevzal trestné oznámenie v zmysle článku 6 odsek 1 tretia veta Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie podpísaného 2.5.2000 v Bruseli a s článkom 21 odsek 1 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach podpísaného dňa 20.4.1959 v Štrasburgu.

Podľa § 4 Trestného zákona, podľa tohto zákona sa posudzuje aj trestnosť činu, ktorý mimo územia Slovenskej republiky spáchal občan Slovenskej republiky alebo cudzinec, ktorý má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt.

Ustanovenie o osobnej pôsobnosti vyjadruje zásadu "personality", ktorá znamená, že bez ohľadu na to, kde bol čin spáchaný (na území Slovenskej republiky, alebo mimo jej územia), pôsobnosť Trestného zákona sa vzťahuje na

- a) občanov Slovenskej republiky alebo
- b) cudzincov, ktorí majú na území Slovenskej republiky trvalý pobyt.

Zo spisového materiálu vyplynulo, že odsúdený L. H. bol a je štátnym občanom Slovenskej republiky. Zrušenie trvalého pobytu nemá vplyv na štátnu príslušnosť občana, hlásenie trvalého pobytu má len evidenčný charakter (L. H. má od 26.12.2012 evidovaný trvalý pobyt v meste Sládkovičovo).

Odsúdenému L. H. X. uložený trest odňatia slobody podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona a to súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 1 mesiaca. L. H. bol odsúdený za zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona (ustanovená trestná sadzba za tento zločin je od 3 do 8 rokov), pričom súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil výroky o trestoch v rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/90/2012 z 8.10.2012, právoplatného 8.10.2012 (za prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, za prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol mu uložený súhrnný trest povinnej práce vo výmere 150 hodín) a trest v rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T 25/2013, z 23.07.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To 120/2013, z 26.11.2013 (za prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, stredný stupeň stráženia i trest zákazu pobytu na území Bratislavy v trvaní 2 rokov). Z uvedeného vyplýva, že odsúdenému L. H. bol uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby ustanovenej za najprísnejšie trestaný trestný čin (zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona). Odsúdený L. H. sa dopustil závažnej trestnej činnosti, pričom v minulosti bol už viac krát súdne trestaný za úmyselnú trestnú činnosť (11 - krát).

Súd sa pri ukladaní trestu riadi zásadami uvedenými v § 34 Trestného zákona. Je povinný vziať do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a je povinný prihliadnuť na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Po zhodnotení všetkých okolností prípadu súd dospel k záveru, že odsúdený L. H. nepredložil súdu skutočnosti či dôkazy, ktoré by boli súdu v pôvodnom konaní neznáme a vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest, bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. Uložený trest rešpektuje všetky podmienky uvedené v § 34 Trestného zákona a je v súlade s ich vnútorným obsahom. Trest uložený odsúdenému je primeraný závažnosti ním spáchaných trestných činov. Odsúdeným tvrdená skutočnosť, že podľa neho mal byť vyšetrovaný a obžalovaný podľa zákonov Českej republiky, keďže trestný čin spáchal tam, nie je spôsobilým dôvodom na obnovu konania a nie je skutočnosťou, ktorá by súdu v pôvodnom konaní nebola známa. Právomoc súdu v tomto prípade bola daná na základe ustanovenia § 4 Trestného zákona. Argument odsúdeného že trestný čin spáchal v Českej republike, nie je dôkazom ani skutočnosťou, ktorá by bola súdu alebo odsúdenému neznáma v pôvodnom trestnom konaní. Zároveň súd pripomína, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch (Rt 5Tost/1/2008). V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ obnovy konania domáha (R32/1992). Súd sa zaoberal aj otázkou použitia asperačnej zásady-keďže odsúdený v návrhu uviedol, že poukazuje na ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku ako aj na § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR - aj keď odsúdený ďalej nevysvetlil, aký vplyv a aké spojenie má mať citované ustanovenie zákona na jeho odsúdenie. Súd zistil, že odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody, avšak súd pri ukladaní súhrnného trestu nepoužil tzv. asperačnú zásadu zakotvenú v § 41 odsek 2 Trestného zákona, aj keď ukladal trest za viaceré trestné činy z ktorých aspoň jeden bol zločinom, ktoré boli spáchané samostatnými skutkami. Je pravdou, že Ústavný súd Slovenskej republiky svojím nálezom sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012, uverejnenom v Zbierke zákonov dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012 Z.z. rozhodol, že druhá časť prvej vety ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona - z. č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov - za bodkočiarkou (súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej sadzby trestu odňatia slobody) nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (tzv. asperačná zásada). V danom konaní však nemôže byť dôvodom obnovy konania použitie asperačnej zásady pri ukladaní trestu v spojení s vyššie citovaným nálezom Ústavného súdu, pretože asperačná zásada použitá nebola. Súd ukladal odsúdenému trest v roku 2014, teda v čase, kedy časť ustanovenia právneho predpisu na podklade ktorého bol uložený trest - tzv. asperačná zásada, nebola účinná, súd teda tzv. asperačnú zásadu ani nemohol použiť.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Súd, na základe vyššie uvedených záverov konštatuje, že v tomto prípade pre povolenie obnovy konania vo vzťahu k výroku o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/32/2014 zo dňa 9.4.2014, právoplatným dňa 9.4.2014, nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania. Vzhľadom na to súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu, rozhodne o nej Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.